

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12827/2024
20.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Иван Тешић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Величко Мићовић адвокат из ..., ради развода брака, вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 61/24 од 22.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 61/24 од 22.02.2024. године, става другог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 61/24 од 22.02.2024. године, става другог изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 61/24 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П2 55/22 од 25.12.2023. године, исправљена решењем тог суда П2 55/22 од 19.01.2024. године, у ставу трећем изреке којим је одлучено о обавези туженог на плаћање издржавања малолетном детету странака. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у шестом ставу изреке тако што је одлучено да ће свака странка сносити своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, другог става изреке, тужила је на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је у одговору на ревизију предложио да се тужилина ревизија одбије као неоснована.

Ревизија предвиђена одредбом члана 404. ЗПП (посебна ревизија) је изузетно дозвољено правно средство које се користи када се другостепена пресуда не може

побијати ревизијом, само због погрешне примене материјалног права и под условима прописаним ставом првим наведене одредбе. Оцену допуштености посебне ревизије, сагласно ставу другом исте одлуке одредбе, даје Врховни суд у већу од пет судија.

Тужила посебном ревизијом побија део другостепене пресуде којим је преиначено решење првостепеног суда о трошковма поступка у спору за развод брака и применом члана 207. Породичног закона одлучено да свака странка сноси своје трошкове, са образложењем да је поступак вођен у интересу обе странке.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиле у овом спору није дозвољена јер поводом одлуке другостепеног суда о трошковима поступка не постоје правна питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке које би, због другачијег одлучивања у овој врсти спора, оправдале потребу да се о њој одлучује ради уједначавања судске праксе, а не постоји ни потреба за новим тумачењем права.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија није дозвољена против решења другостепеног суда којим је одлучено о парничним трошковма, ако се не побија одлука о главној ствари. Када се ревизијом побија другостепена пресуда у делу којим је преиначена одлука о трошковима поступка не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због чега је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић